

Rozhodnutí Krajského soudu v Bratislavě ze dne 12.01.1965, sp. zn. 7 To 8/65, ECLI:CZ:KSBA:1965:7.TO.8.1965.1

Číslo: 62/1965

Právní věta: K rozhodovaniu o podmiennečnom prepustení: Zpráva o chování odsúdeného vo výkone trestu musí byť natolko konkrétna, aby bolo možné preveriť v nej uvedené údaje a tvrdenia a potom ich hodnotiť pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení. Bez preštudovania základného trestného spisu nie je možné zodpovedne posúdiť ani závažnosť trestnej činnosti, ani stupeň prevýchovy odsúdeného.

Soud: Krajský soud v Bratislavě

Datum rozhodnutí: 12.01.1965

Spisová značka: 7 To 8/65

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podmíněné propuštění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 61 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62/1965 sb. rozh.

K rozhodovaniu o podmiennečnom prepustení:

Zpráva o chování odsúdeného vo výkone trestu musí byť natolko konkrétna, aby bolo možné preveriť v nej uvedené údaje a tvrdenia a potom ich hodnotiť pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení. Bez preštudovania základného trestného spisu nie je možné zodpovedne posúdiť ani závažnosť trestnej činnosti, ani stupeň prevýchovy

(Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 12. januára 1965 – [7 To 8/65.](#))

Okresný súd v Trnave uznesením z 23. 11. 1964 sp. zn. Pp 344/64 zamietol žiadosť odsúdeného A. o podmiennečné prepustenie. Krajský súd na sťažnosť odsúdeného napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, a uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z

výkonu trestu 25 rokov odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Štátneho súdu v Prahe zo 14. 12. 1950 č. Ts I/VI 60/50 pre zločin velezrady, pre zločin vyzvedačstva, pre zločin nedokonanej vraždy prostej, pre zločin verejného násilia a zločin krádeže.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdená v zákonnej lehote sťažnosť. Poukazuje na to, že si už odpykal viac ako 15 rokov odňatia slobody, že jeho žiadosť doporučili náčelník ÚNZ-MV i prokurátor a že okresný súd precenil disciplinárne tresty, ktoré mu boli uložené za malicherné priestupky, ktorých sa dopustil aj pod vplyvom svojho neutešeného zdravotného stavu. Ľutuje svojej trestnej činnosti a zaväzuje sa, že na slobode povedie riadny život pracujúceho človeka.

Okresný súd zamietnutie žiadosti odôvodnil v podstate tým, že odsúdený sa dopustil veľmi závažnej trestnej činnosti a jeho správanie sa zlepšilo iba v poslednej dobe, takže nie sú splnené podmienky pre podmiennečne prepustenie. Pokiaľ ide o správanie sa odsúdeného, okresný súd vychádzal zo zprávy náčelníka ÚNZ-MV v Leopoldove. Táto zpráva je však neúplná a obsahuje závažné rozpory, takže nie je dostatočným a spoľahlivým podkladom pre záver, či u odsúdeného došlo alebo nedošlo k trvalej náprave. Pokiaľ ide o správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu, zpráva konštatuje, že do roku 1963 nebolo na požadovanej úrovni a že do tej doby bol desaťkrát disciplinárne potrestaný za nedodržanie denného poriadku a za neuposlušnosť rozkazu príslušníka MV. Takéto konštatovanie je nedostatočné. K ucelenému a správne obrazu o správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu je potrebné jednak presne časove vymedziť, kedy sa odsúdený disciplinárnych previnení dopustil, treba presnejšie opísať, o aké previnenia išlo, a aké kázeňské tresty mu za ne boli uložené. Treba sa zapodievať i otázkou, aké boli skutočné príčiny týchto previnení, najmä keď odsúdený naznačuje, že jeho správanie sa negatívne ovplyvnil neutešený zdravotný stav. Aj v samotnej zpráve je náznak v tomto smere, keď sa konštatuje, že odsúdený bol zo zdravotných dôvodov preradený na iné pracovisko.

V súvislosti s kázeňskými trestami nemožno napokon prehliadať ani to, že k desiatim trestom došlo v priebehu pätnástich rokov výkonu trestu.

Zpráva nedáva náležité podklady ani pre posúdenie, či odsúdený do roka 1959 prejavoval alebo neprejavoval poctivý pomer k práci (od roku 1959 je jeho pracovná morálka jednoznačne hodnotená kladne). Zpráva na jednej strane konštatuje, že jeho pracovná morálka bola priemerná, no hneď na to, že si pracovné úlohy neplnil a normy plnil pod 100 %. Nehľadiac na tento rozpor, zpráva bližšie nerozvádza, čo bolo príčinou neplnenia úloh, ani na ktorom úseku pracoval. Nevie sa teda, či pracovné úlohy priemerne plnil, alebo neplnil, ak neplnil, či pre nedostatok odborných schopností, alebo pre nezáujem o prácu, alebo zo zdravotných dôvodov. Nie je zjavné, či pracovné úlohy neplnil počas celých 6 rokov (1952 – 58), ale ani o aké neplnenie išlo (či sa približoval k 100 %, alebo o splnenie hlboko 100 %). V tejto súvislosti je potrebné preveriť zdravotný stav odsúdeného počas výkonu trestu a zisťovať, či eventuálne choroba negatívne neovplyvnila jeho pracovný výkon.

Kladné stanovisko náčelníka ÚNZ-MV k žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie (a tiež kladné stanovisko prokurátora) naznačuje, že závady v správaní a pracovnej morálke odsúdeného nie sú takého stupňa a takej povahy, že by ev. podmiennečné prepustenie odsúdeného bolo v rozpore s kritériami, uvedenými v § 61 ods. 1 písm. a) tr. zák. Bez naznačeného došetrenia ovšem nie je možné k tomuto záveru dospieť.

Okresný súd pochybil, keď rozhodol bez základného spisu, iba na základe rozsudku. Bez preštudovania trestného spisu nie je možné zodpovedne posúdiť ani závažnosť trestnej činnosti odsúdeného, ani stupeň jeho prevýchovy. Je preto potrebné, aby okresný súd trval na zaslaní základných spisov poťažne tých častí, ktoré sú nevyhnutne potrebné pre rozhodovanie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie.